

वामदेवो गौतमः। १ - ३ इन्द्रः, आत्मा वा, ४ - ७ इयेनः। त्रिष्टुप्

अहं मनु॒रभ॒वं सूर्य॑श्चा॒हं क॒क्षीवाँ ऋ॒षिर॑स्मि॒ विप्रः॑।

अहं कु॒त्समा॒र्जुने॒यं न्यृ॒ञ्जेऽहं क॒विरु॒शना॒ पश्य॑ता मा ॥ ४.०२६.०१

अहम्। मनुः- अवबोधरसज्ञः। मनु अवबोधने। अभवम्- बभूव। अहम्। सूर्यः- सविता
ह्यात्मेत्यध्यात्मिके। कक्षीवान्- मन्त्रवर्गसंपन्नोऽहं ध्यानभावनाश्रेणीसंपन्नो वा। ऋषिः- सूक्ष्मदर्शी।
विप्रः- मेधावी। अस्मि- भवामि। अहम्। आर्जुनेयम्- विद्यावन्तम्। अर्जुनी उषाः। सा विद्या।
आर्जुनेयो विद्यावान्। कुत्सम्- कर्मशीलम्। कुत्सा एते हर्यश्वाय शूषमिति श्रुतावेवमेव दृश्यते।
न्यृञ्जे - प्रसाधयामि। अहम्। कविः- क्रान्तदर्शी। उशना- कमनीयः। मा- माम्। पश्यत-
अनुभवत ॥१॥

अहं भूमि॑मद॒दामा॒र्याया॒हं वृ॒ष्टिं दा॒शुषे॒ मर्त्या॑य।

अहम॒पो अ॒नयं॑ वाव॒शाना॒ मम॑ दे॒वासो॒ अनु॒ केत॑मायन् ॥ ४.०२६.०२

आर्याय- आर्यशीलाय। अहम्। भूमिम्- पृथिवीम्। अददाम्- अयच्छम्। अहम्। दाशुषे- दात्रे।
मर्त्याय- मनुष्याय। वृष्टिम्। अददाम्। अहम्। वावशानाः- काम्याः। अपः। अनयम्- प्रापयामि।
देवासः- देवाः। मम- मे। केतम्- प्रज्ञाम्। अनु आयन्- अनुसरन्ति ॥२॥

अहं पुरो॑ म॒न्दसा॒नो व्यैर॑ न॒व सा॒कं न॒वतीः॑ श॒म्बर॑स्य।

श॒त॒तमं॑ वे॒श्यं स॒र्वता॑ता दि॒वौदा॑समतिथि॒ग्वं यदा॑वम् ॥ ४.०२६.०३

मन्दसानः- रसतृप्तः सन्। अहम्। नव नवतीः- बहूनि। शम्बरस्य- जडप्रतीकमेघघनस्य।
शम्बरशब्दो मेघनामसु पठितः। पुरः- बन्धनानि पुराणि। साकम्- युगपदेव। व्यैरम्-
विनाशितवान्। सर्वताता- सर्वासु कर्मततिषु। अतिथिग्वम्- अतिथिभिर्गन्तव्यमतिथिपूजकमिति

भावः। दिवोदासम्- देवसेवकम्। यत्- यदा। आवम्- अपालयं तदा। शततमम्- प्रभूतम्।
वेश्यम्- प्रवेशार्हमकरवम्। ऋषिः सर्वात्मभावेनैवं वक्ति ॥३॥

प्र सु ष विभ्यो मरुतो विरस्तु प्र श्येनः श्येनेभ्य आशुपत्वा।

अचक्रया यत्स्वधया सुपर्णो हव्यं भरन्मनवे देवजुष्टम् ॥ ४.०२६.०४

मरुतः- हे प्राणविशेषाः। सः- असौ। विः- पक्षी मुमुक्षामोक्षादिप्रतीकः। विभ्यः-
पक्षिभ्यस्तात्कालिकविमोचनेभ्यः। प्र- प्रकर्षेण। सु। अस्तु- भवतु। श्येनः। श्येनेभ्यः।
आशुपत्वा- शीघ्रपतनः। प्र अस्तु। मनवे- विदुषे। देवजुष्टम्- देवसेवितम्। हव्यम्- अमृतम्।
अचक्रया- चलनरहितया। स्वधया- आत्मधारणया। सुपर्णः। भरत्- आहरत् ॥४॥

भरद्यदि विरतो वेविजानः पथोरुणा मनोजवा असर्जि।

तूयं ययौ मधुना सोम्येनोत श्रवो विविदे श्येनो अत्र ॥ ४.०२६.०५

यदि- यदा। अतः- द्युलोकाच्चिदाकाशात्। विः- पक्षी मुमुक्षामोक्षप्रतीकः। वेविजानः- कम्पयिता
सन्। भरत्- अमृतमाहरति। तदा। मनोजवाः- मनोवेगः पक्षी। अरुणा- रोचमानेन। पथा-
मार्गेण। असर्जि- संसृष्टो भवति। मधुना- मधुरेण। सोम्येन- रसेन। तूयम्- क्षिप्रम्। ययौ-
आगच्छति। उत- अपि च। अत्र। श्येनः। श्रवः- श्रुतिम्। विविदे- लेभे ॥५॥

ऋजीपी श्येनो ददमानो अंशुं परावतः शकुनो मन्द्रं मदम्।

सोमं भरद्वाह्याणो देवावान्दिवो अमुष्मादुत्तरादादाय ॥ ४.०२६.०६

ऋजीपी- सत्यवान्। देववान्- देवसहितः। दृहाणः-दृढः। श्येनः। शकुनः। अमुष्मात्- तस्मात्।
उत्तरात्- श्रेष्ठात्। दिवः- नभसः। परावतः- परात्। मन्द्रम्- तृप्तिकरम्। मदम्- हर्षकरम्। अंशुं
सोमम्- रसम्। आदाय। ददमानः- धरमाणः। भरत्- आहरत् ॥६॥

आदाय श्येनो अभरत्सोमं सहस्रं सवाँ अयुतं च साकम्।

अत्रा पुरंधिरजहादरातीर्मदे सोमस्य मूरा अमूरः ॥ ४.०२६.०७

सहस्रं सवान् अयुतं च साकम्- अनन्तसम्भजनसहितम् । सोमम्- रसम् । श्येनः । आदाय ।
अभरत्- अधारयत् । अत्र । पुरुन्धिः- पुरुधारणायुक्तः । अमूरः- ज्ञानी । सोमस्य- रसस्य । मदे-
हर्षे । मूराः- मूढान् । अरातीः- दानरहितान् । अजहात्- तत्याज ॥७॥

Dr. Rangraji

WEBOLIM